

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Romana Horáčka, Ph.D., a soudců Mgr. Michala Výtiska a JUDr. Yvony Svobodové ve věci:

navrhovatele: **FTV Prima, spol. s r.o.**, IČO 48115908
sídlem Vinohradská 3217/167, 100 00 Praha 10
zastoupený Mgr. Ludmilou Kutějovou, advokátkou
sídlem Politických vězňů 935/13, 110 00 Praha 1

proti
odpůrci: **Ulož.to cloud a.s.**, IČO 04172159
sídlem Mezibranská 1579/4, 110 00 Praha 1

o nárocích vyplývajících z práva duševního vlastnictví, **k odvolání navrhovatele** proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. října 2021, č. j. 1 Nc 24/2021-14,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Shora uvedeným usnesením soud prvního stupně zamítl návrh na nařízení předběžného opatření, jímž měla být odpůrci uložena povinnost zdržet se bez souhlasu navrhovatele umožnění stahování a/nebo Online zhlédnutí digitálních souborů s příponami .avi, .mkv, .mk3d, .mks, .mov, .mp4, .m4a, .m4p, .m4b, .m4r, .m4v, .mpg, .ogv, .oga, .ogx, .ogg, .spx nebo .wmv obsahující díly 9-40 audiovizuálního díla „1. MISE“ (vyrobena ve společnosti Good TV Production SE pro FTV Prima, spol. s r.o., 2021), díly 8-16 audiovizuálního díla „Hvězdy nad hlavou“ (vyrobena ve společnosti INFINITY PRAGUE PRODUCTION, a.s., 2021) nebo díl 8 audiovizuálního díla „Dvojka na zabití“ (vyrobena ve společnosti Prima produkce, s.r.o., 2021), pokud můžou členové veřejnosti v České republice tyto soubory vyhledat zadáním titulu díla (s diakritikou či bez ní) ve vyhledávači dostupném na webových stránkách ulozto.cz, uloz.to, ulozto.sk, ulozto.net, ulozto.pl, zachowajto.pl, zachowaj.to a/nebo pornfile.cz (výrok I. bod I), povinnost umožnit uložení a sdílení jakéhokoli audiovizuálního souboru s délkou trvání alespoň 40 minut, v jehož názvu bude obsaženo spojení „1. MISE“ nebo „Hvězdy nad hlavou“ nebo „Dvojka na zabití“ (s diakritikou či bez ní) na uvedených webových stránkách odpůrce pouze se souhlasem navrhovatele (výrok I. bod II.) a povinnost zdržet se poskytnutí odměny uživateli za stahování nebo sdílení jím nahraných souborů třetí osobou obsahujících audiovizuální dílo „1. MISE“ (vyrobena ve společnosti Good TV Production SE pro FTV Prima, spol. s r.o., 2021), audiovizuální dílo „Hvězdy nad hlavou“ (vyrobena ve společnosti INFINITY PRAGUE PRODUCTION, a.s., 2021) nebo audiovizuální dílo „Dvojka na zabití“ (vyrobena ve společnosti Prima produkce, s.r.o., 2021) z uvedených webových stránek odpůrce, pokud tento uživatel nemá souhlas ke zpřístupnění těchto souborů veřejnosti (výrok I. bod III.), rozhodl o vrácení složené jistoty (výrok II.) a nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.).

2. V odůvodnění soud uvedl, že navrhovatel je výhradním majitelem práv k seriálům 1. MISE, Hvězdy nad hlavou a Dvojka na zabití (dále jen „dotčené seriály“), jež prezentuje na svých televizních stanicích a v internetové videopůjčovně, kde je možné shlédnout novou epizodu seriálu o 48 hodin dříve před televizním vysíláním. Nové seriály zvyšují sledovanost i hodnotu reklamního času, jehož prodej je hlavním zdrojem příjmů navrhovatele. Odpůrce poskytuje na svých webových stránkách možnost ukládání, přehrávání a sídlení, vyhledávání s našeptávačem, filtraci a řazení souborů. Na stránkách odpůrce jsou neoprávněně poskytovány i předmětné seriály, a to včetně předpremiérových dílů, na což je odpůrce opakovaně upozorňován. Poskytování služeb odpůrcem není službou ve smyslu § 5 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), v účinném znění (dále jen „ZSIS“). Odpůrce tím také získává majetkový prospěch v podobě pronajímání reklamního prostoru na těchto stránkách a prodeje kreditů, provizí a prémiových účtů. Jednání odpůrce je mimo rámec tzv. bezpečného přístavu, vymezeného Soudním dvorem EU v rozsudku ze dne 14.6.2017 ve věci C-610/2015. V jeho službě je prováděna indexace souborů pro zjednodušení vyhledávání, provozuje našeptávač, vyhledávač, filtrování a kategorizaci souborů a nebrání uživatelům v ukládání autorsky chráněných děl. Na jeho stránkách dochází k rozsáhlému porušování autorských práv. Odpůrce se vůči navrhovateli dopouští nekalosoutěžního jednání dle § 2976 násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, v platném znění (dále jen „o. z.“), protože vytváří podmínky pro protiprávní jednání třetích osob, jimž umožňuje sdílet dané seriály, čímž získává přímý i nepřímý prospěch a soutěžní výhodu oproti navrhovateli.
3. Naléhavost prozatímní úpravy má být dána tím, že odpůrce sdílí epizody dotčených seriálů, jež jsou přístupné jen předplatitelům. Navrhovatel na to obratem upozorňuje odpůrce, ten ale reaguje až za několik dnů. Dané jednání odpůrce přináší navrhovateli škody v řádu desítek milionů korun, protože premiérové díly dotčených seriálů rychle ztrácí na atraktivitě a díky jejich sdílení hrozí riziko, že si je veřejnost raději stáhne zdarma. Nelze čekat na rozhodnutí ve věci samé. Navrhovatel inkasuje každý týden od předplatitelů 1,5 mil. Kč (každý týden je odvysílána jedna nová epizoda každého z dotčených seriálů), přičemž tato částka by byla o statisíce korun vyšší, pokud by nebyly epizody na stránkách odpůrce. To má také vliv na sledovanost a prodej reklamního času v rámci televizního vysílání.
4. Soud prvního stupně následně dospěl k závěru, že navrhovatel je výhradním majitelem práv k dotčeným seriálům a že je odpůrce poskytuje zdarma ke stažení na webových stránkách, jichž je provozovatelem, ačkoliv jej na to navrhovatel opakovaně upozorňoval. Soud prvního stupně má také za osvědčené, a to s odkazem na výše uvedené rozhodnutí Soudního dvora EU ze dne 14.6.2017 ve věci C-610/2015 a na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 26.2.2021, č.j. 3Co 3/2021-60, že odpůrce překročil mantinely bezpečného přístavu, neboť u svých souborů provádí indexaci pro jejich snazší vyhledávání, k tomu provádí i kategorizaci sdílených souborů, může tyto soubory odstraňovat a je dáno aktivní vědomí o protiprávnosti – navrhovatel jej o tom opakovaně informuje. Odpůrce je dle § 5 odst. 1 písm. b) ZSIS za obsah na svých stránkách odpovědný.
5. Potřebu zatímtní úpravy ale navrhovatel neprokázal. Jedná se o to, že navrhovatel tvrdí, že mu vzniká škoda ve výši desítek milionů korun, přičemž ale nikterak toto tvrzení neprokazuje, jen spekuluje o tom, že by za jiného stavu věci získal částku vyšší. Na podporu absentují statistické údaje, výkazy sledovanosti či jiné důkazy, z nichž by bylo možné vyčíst rozdíly v tržbách. Z návrhu je také zřejmé, že má dopadat na epizody seriálů, které byly zveřejněny již před nějakou dobou a navrhovatel tento stav až do současnosti neřešil. Rozsah navrhovaného předběžného opatření neodpovídá bezprostřední nutnosti prozatímní potřeby a také bez dalšího neupravuje jen povinnosti vůči odpůrci, ale i konkrétní jednání žalobce, jež by v samotném důsledku podmiňovalo případnou vykonatelnost rozhodnutí o předběžném opatření soudu. Předběžným opatřením mají být upraveny vzájemné poměry účastníků s ohledem na konkrétní hrozící následky, jimž má být takto předejito. Návrh na nařízení předběžného opatření zde ale nesměřuje proti konkrétním

pořadům, jejichž sdílení před odvysíláním v televizi přináší navrhovateli tvrzenou ztrátu, kterou ale navrhovatel nedokazuje. Proto soud prvního stupně předmětný návrh zamítl.

6. Usnesení napadl včasným odvoláním navrhovatel, v němž soudu prvního stupně vytkl, že nesprávně posoudil potřebu zatímní úpravy právních poměrů účastníků. K tomu odvolatel uvedl, že předběžným opatřením navrhuje úpravu poměrů jen ve vztahu k předpremiérovým dílům daných seriálů, respektive k epizodám, jež budou na službu odpůrce nahrány v budoucnu. Předpremiérové epizody seriálů jsou nabízeny ke zhlédnutí na www.iprima.cz za cenu 39 Kč za jeden díl. Tyto předpremiérové epizody se ale na službě odpůrce objeví vždy bezprostředně poté, co je navrhovatel zpřístupní na svých webových stránkách, přičemž odpůrce je umožňuje stáhnout (zdarma nebo zrychleně za kredit) či zhlédnout online (jen za kredit). Tyto zásahy odpůrce do práv navrhovatele k předpremiérovým dílům seriálů jsou nevratné a nenapravitelné, k čemuž navrhovatel zopakoval argumentaci o jejich krátkodobé povaze. Systém zasílání výzev odpůrci je neúčinný a neposkytuje navrhovateli účinnou ochranu jeho právům. Je zřejmé, že běžný divák si zvolí radši levnější způsob. Je nutné upravit poměry mezi účastníky, protože navrhovateli vzniká újma, protože přichází o výnosy z předpremiérových dílů a klesá mu televizní sledovanost, jež má vliv na cenu reklamy, a také protože tím bude sníženo riziko dalších obdobných sporů.
7. Dále navrhovatel poukázal na to, že se soud prvního stupně vůbec nezabýval nekalosoutěžní rovinou předběžného opatření. Soud prvního stupně argumentuje jen tím, že navrhovatel neprokázal svou újmu a ani rozdíly v tržbách po zásazích odpůrce a bez nich. Přitom dle generální klauzule nekalé soutěže v § 2976 o. z. není nutné, aby újma byla prokázána, stačí, že hrozí její vznik, což ostatně plyne i z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29.4.2008, sp.zn. 32Cdo 139/2008. Je všeobecně známou skutečností, že jednání odpůrce poškozuje navrhovatele, což dokládá řada internetových článků a analýz zpracovaných pro Ministerstvo kultury ČR či akcentuje řada rozhodnutí Městského soudu v Praze (rozhodnutí z 22.2.2019, sp.zn. 34C 5/2017) či Vrchního soudu v Praze (rozhodnutí z 30.1.2021, sp.zn. 3Co 58/2019). Odlišné posouzení soudu prvního stupně je tak v rozporu se zásadou právní jistoty a legitimního očekávání. Pro doložení skutečného vzniku újmy si proto nechal navrhovatel vyhotovit od společnosti Weemazz 2.0. s.r.o. přehled počtu stažení „falešných“ souborů ze služby odpůrce za měsíce září a říjen 2021. Falešnými soubory jsou soubory, jež se na první pohled jeví uživatelům služby odpůrce jako soubory obsahující seriály navrhovatele a až po jejich stažení takový uživatel zjistí, že v něm epizoda není. Za září bylo staženo 31.452 falešných souborů a v říjnu 34.842. Z toho bylo 11.064 stažení placených kreditem uživatele, zakoupených od odpůrce. Pokud by tito uživatelé zaplatili za dané díly seriálu poplatek navrhovateli, pak by se jednalo o částku 431.496 Kč. A pokud by se k nim připočetla polovina uživatelů, kteří si je stáhli zdarma, pak by šlo o částku 1.725.984 Kč.
8. Služba odpůrce je fakticky také catsch-up službou. Tuto službu nabízí navrhovatel svým zákazníkům, a to za poplatek 8 Kč za měsíc, přičemž zákazník má po dobu 7 dnů zpřístupněny záznamy pořadů po jejich odvysílání v televizi. Pokud tedy služby odpůrce dosahují každý měsíc 2 mil. unikátních návštěv, pak by byl odpůrce povinen platit navrhovateli 16 mil. Kč měsíčně. Soud prvního stupně tak musí mít za osvědčený vznik či hrozbu újmy navrhovateli. Navrhovatel dále zopakoval, že předběžné opatření směřuje jen do budoucna na předpremiérové epizody seriálů navrhovatele, tedy na díly, jež dosud neměly premiéru v televizi a ani na internetových stránkách, a proto navrhovatele nemůže prokázat vznik újmy. Zde se jedná o preventivní zásah, aby hrozící újma skutečně nevznikla.
9. Soud prvního stupně dále nesprávně uvedl, že předmětné opatření má dopadat na díly seriálů, jež byly zveřejněny již před nějakou dobou. To ale není správné, protože navrhovatel cílí na dosud neuvedené díly seriálů. Naléhavost je u těchto dílů dána tím, že u nich mu vzniká největší újma, protože je odpůrce zpřístupňuje ještě před televizní premiérou, přičemž výroky I. a II. jeho návrhu cílí na předejití újmy. Výrok III. návrhu cílí na nekalosoutěžní povahu obchodního modelu služby

odpůrce, jenž motivuje uživatele k protiprávnímu šíření seriálů navrhovatele, k čemuž navrhovatel odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31.8.2021, sp.zn. 23Cdo 2793/2020 a na rozsudky Soudního dvora EU ve spojené věci C-682/18 a C-683/18 a dále ve věci C-610/15. Uložení povinnosti zdržet se poskytování odměn uživatelům služby odpůrce by odstranilo jejich ekonomickou motivaci odpůrcem k zpřístupňování seriálů navrhovatele a tím by se i zamezilo vzniku další újmy. Navrhovatel na protiprávní stav soustavně a opakovaně upozorňuje odpůrce, a proto je nesprávný závěr soudu, že navrhovatel tuto věc právně neřešil, což doložil přehledem hlášení společnosti Weemazz 2.0 s.r.o. S ohledem na uvedené by proto měl odvolací soud napadené usnesení změnit a návrhu na nařízení předběžného opatření vyhovět.

10. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal podle § 212 a násl. o.s.ř. usnesení soudu prvního stupně, a aniž nařizoval jednání /§ 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř./, dospěl k závěru, že odvolání navrhovatele není důvodné.
11. Pro odvolací řízení je podle § 75c odst. 4 o.s.ř. rozhodující stav, jaký zde byl při vydání usnesení soudu prvního stupně. Odvolací soud tedy může pouze přezkoumat důvody, které vedly soud prvního stupně k zamítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření, a přitom může vycházet jen z obsahu spisu, jaký zde byl k datu vydání napadeného usnesení, tedy v tomto případě z podaného návrhu.
12. Rozhodnutí o návrhu na nařízení předběžného opatření nespočívá – jak vyplývá z jeho zákonné úpravy – na výsledcích dokazování, na závěru o skutkovém stavu a ani na právním posouzení věci. Nepředstavuje samo o sobě výsledek procesu, v jehož průběhu by soud zvažoval, jaké provede důkazy (zda provede všechny navržené důkazy nebo jen některé z nich, popřípadě zda provede důkazy, které nebyly účastníky navrženy), jak bude provedené důkazy hodnotit a jaká skutková zjištění z nich učiní, v němž by přihlížel k argumentům účastníků nebo v němž by aplikoval na zjištěný skutkový stav věci právní předpisy. Jediným podkladem pro rozhodnutí soudu jsou (ve všech rozhodných hlediscích, uvedených zejména v § 75c odst. 1 o.s.ř.) údaje a informace, které jsou obsaženy v návrhu a v důkazních prostředcích předložených žalobcem, na jejichž základě soud, aniž by vůbec umožnil žalovanému se k nim vyjádřit nebo přednést vlastní tvrzení a návrhy, zkoumá, zda jsou splněny podmínky a předpoklady pro nařízení předběžného opatření. Nařízené předběžné opatření představuje jen prozatímní a dočasnou (působící do konečného vyřešení věci nebo do nařízení výkonu rozhodnutí /exekuce/) úpravu práv a povinností účastníků, aniž by jím byl (mohl být) předurčován průběh procesu samotného (řízení ve věci samé) nebo prejudikováno rozhodnutí o sporu nebo o jiné právní věci. Podmínkami pro nařízení předběžného opatření jsou osvědčení nároku samotného a osvědčení potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků nebo obavy z ohrožení výkonu soudního rozhodnutí.
13. Odvolací soud se domnívá ve shodě se soudem prvního stupně, že tyto podmínky, nutné pro nařízení předběžného opatření, splněny nebyly.
14. Navrhovatel se návrhem na nařízení předběžného opatření domáhá (stručně řečeno), aby odpůrce byl povinen na své službě znemožnit veřejnosti stahování nebo online zhlédnutí předpremiérových dílů dotčených seriálů (u prvního seriálu dílů 9-40, u druhého dílů 8-16 a u třetího díl 8), aby byl povinen umožnit uložení a sdílení veřejnosti souborů s názvy dotčených seriálů alespoň v délce trvání 40 min. jen se souhlasem navrhovatele a dále aby v souvislosti s jeho nekalostoutěžním jednáním byl povinen zdržet se poskytnutí odměny uživateli za stahování nebo sdílení jím nahraných souborů třetí osobou obsahující dotčené seriály, pokud nemá uživatel souhlas ke zpřístupnění těchto souborů veřejnosti. Předpremiérové díly dotčených seriálů jsou navrhovatelem nabízeny veřejnosti za poplatek v tzv. předpremiéře na jeho internetových stránkách a po uplynutí určité doby pak v premiéře v jeho televizním vysílání. Hned po nabídnutí nového dílu dotčených seriálů v předpremiéře na internetových stránkách navrhovatele, objeví se tento nový díl seriálu neoprávněně na službě odpůrce. Ten nereaguje neprodleně na upozornění navrhovatele o

neoprávněném umístění tohoto nového předpremiérového dílu dotčených seriálů na jeho službě, ale až s odstupem i několika dnů, pročez díky tomu navrhovatel ztrácí příjmy z plateb zájemců za předpremiérové díly seriálu a také ztrácí na sledovanosti seriálu a na prodeji reklamního času. Vedle toho existují technická opatření chránící vlastníky autorských práv (Abuse tool či Content ID). Zároveň navrhovatel poukazuje na nekalosoutěžní jednání odpůrce vůči němu, protože svou službou vytváří podmínky pro protiprávní jednání třetích osob spočívající v neoprávněném nakládání s autorskoprávně chráněnými díly, díky čemuž získává přímý i nepřímý prospěch. Obchodní model služby odpůrce je tak v rozporu s dobrými mravy soutěže, parazituje na pověsti navrhovatele a jeho seriálů a způsobuje újmu jinému soutěžiteli – navrhovateli. Odpůrce také disponuje nástroji ve smluvních podmínkách, díky nimž může uživateli porušujícímu autorská práva zablokovat nebo zrušit účet, přičemž navrhovateli není nic známo o tom, že by tak odpůrce učinil.

15. Je tedy zřejmé, že navrhovatel založil návrh na nařízení předběžného opatření na tvrzeních o porušování jeho autorských práv a na plné odpovědnosti odpůrce za obsah souborů umístěných na jeho službě, a to i ve vztahu tvrzení o údajném nekalosoutěžním jednání odpůrce.
16. Lze souhlasit se soudem prvního stupně v tom, že navrhovatel osvědčil, že je držitelem práv k dotčeným seriálům.
17. Nicméně v této chvíli nemá odvolací soud za dostatečně osvědčené, že by odpůrce porušoval své povinnosti obsažené v § 5 odst. 1 písm. b) ZSIS v souvislosti se zásahy do autorských práv navrhovatele, tedy řečeno slovy soudu prvního stupně, že by odpůrce přes upozornění navrhovatele poskytoval dotčené seriály zdarma ke stažení na svých webových stránkách.
18. K tomu odvolací soud uvádí následující.
19. Je fakticky nesporné, že činnost odpůrce je činností informační společnosti, jež podléhá právní regulaci ZSIS, do něhož byla mj. implementována směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o určitých aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodního styku v rámci vnitřního trhu.
20. V tomto zákoně je upravena mimo jiné odpovědnost poskytovatele služby v souvislosti s ukládáním obsahu informací poskytovaných uživatelem s tím, že tento poskytovatel není povinen dohlížet na obsah informací a aktivně zkoumat jeho protiprávnost, čímž je vytvořen tzv. bezpečný přístav (safe harbour) pro poskytování předmětných služeb informační společnosti.
21. Výklad tohoto pojmu poskytl rozsudek Soudního dvora EU ze dne 14.6.2017 ve věci C-610/2015, Stichting Brein proti Ziggo BV a XS4ALL Internet BV (ve věci portálu Pirate Bay), v němž jsou stanoveny podmínky pro překročení „safe harbour“, aby bylo možné případně dovést odpovědnost poskytovatele obsahu za nelegální obsah umístěný na jeho stránkách. Podle tohoto rozsudku k překročení mezí „safe harbour“ dochází tehdy, pokud:
 - je prováděna indexace souborů torrent, tak aby uživatelé uvedené platformy pro sdílení mohli díla, na která tyto soubory torrent odkazují, snadno nacházet a stahovat;
 - jde o provozování nejen vyhledávače, ale i rejstříku, v němž jsou díla zařazena do různých kategorií podle povahy děl, jejich druhu nebo oblíbenosti, v nichž jsou roztržena zpřístupněná díla, přičemž dohled nad umístěním díla do příslušné kategorie zajišťovala Pirate Bay, a nikoli uživatelé;
 - jde o odstraňování zastaralých nebo chybných souborů torrent a aktivní filtrace obsahu ze strany Pirate Bay;
 - jde o reklamu a propagaci, v níž provozovatelé Pirate Bay na blozích a fórech dostupných na uvedené platformě výslovně uvádějí, že jejich cílem je zpřístupnit chráněná díla uživatelům, a tyto uživatelé podněcují k pořízení rozmnoženin těchto děl;

je dáno aktivní vědomí protiprávnosti („provozovatelé Pirate Bay nemohli nevědět, že tato platforma umožňuje přístup k dílům zveřejněným bez svolení nositelů práv“).

22. Při použití shora uvedeného, se odvolací soud domnívá, že navrhovatel pro nařízení předběžného opatření neosvědčil naplnění uvedených komponent předpokladů aktivního jednání odpůrce, jež by znamenaly překročení mezí bezpečného přístavu.
23. Uvedené nelze dovodit jen z pouhé existence vyhledávače, jenž je zcela běžnou činností (funkcí) mnoha internetových platforem a veřejných úložišť, a to včetně našeptávače. Stejně tak je třeba nahlížet na kreditový systém či na reklamu umístěnou na stránkách odpůrce, neboť ani tyto okolnosti nemohou sami o sobě vést k závěru o jeho jednání zakládajícím odpovědnost za uživateli uložený obsah. Navíc navrhovatel ani netvrdil, že by samo poskytování kreditů či reklamy mělo výlučný vztah k porušování autorských práv.
24. Navrhovatel dále dostatečně neosvědčil své tvrzení o tom, že odpůrce nereaguje neprodleně na jeho upozornění na nelegálně uložené soubory obsahující předpremiérové díly dotčených seriálů (navrhovatel hovoří o odstupu až několika dnů). Jde tedy zejména o posouzení, zda odpůrce tímto způsobem porušuje své povinnosti obsažené v § 5 odst. 1 písm. b) ZSIS v souvislosti se zásahy do autorských práv navrhovatele.
25. Toto své tvrzení totiž navrhovatel dokládá 4 exekutorskými zápisy JUDr. Ondřeje Hanáka, Ph.D., soudního exekutora v Praze 5 (ze dne 7.9.2021, sp.zn. 147 EZ 6/2021, ze dne 7.9.2021, sp.zn. 147 EZ 8/2021, ze dne 16.9.2021, sp.zn. 147 EZ 15/2021 a jeho pokračování ze dne 7.10.2021), jež se týkají prvních 4 dílů seriálu I. MISE (s názvy „Hof a hoř“, „Příliš úspěšná praxe“, „Krutá volba“ a „Kdo s koho“), dílů 1, 2 a 4 seriálu Hvězdy nad Hlavou (s názvy „Rozhodnutí“, „Oslava“ a „Inspektor“) a prvních 3 dílů seriálu Dvojka na zabití (s názvy „Paní Columbová“, „Vražda na talíři“ a „Smrt v trojúhelníku“). Ke svému tvrzení ale navrhovatel neuvádí nic konkrétního o tom, kdy byly tyto díly dotčených seriálů nabízeny v předpremiéře a kdy byly poté vysílány v televizi, dále o tom, kdy byl odpůrce vyzván ke smazání konkrétního souboru s daným dílem dotčených seriálů a kdy k takovému výmazu souboru ze strany odpůrce došlo. Z uvedených exekutorských zápisů se tak jen podává, zda se určitý konkrétní soubor s výše uvedeným dílem dotčeného seriálu k danému dni na službě odpůrce nachází či ne – u I. MISE nebyl z této služby vymazán 1 konkrétní soubor se 3. dílem (dne 7.9.2021 k 16.16 hod.), ostatní konkrétní soubory se zbývajících díly byly vymazány; u seriálu Hvězdy nad hlavou nebyl vymazán ani jeden ze tří souborů s danými 3 díly (první dva díly jsou na službě odpůrce k 7.9.2021 k 16.18 a 16.19 hod. a třetí díl k 16.9.2021 k 14.04 hod.); u seriálu Dvojka na zabití byly vymazány dané 3 konkrétní soubory s uvedenými třemi díly. Soudům tak nebylo pro účely tohoto řízení umožněno konkrétními tvrzeními navrhovatele zhodnocení reakční doby odpůrce na jeho hlášení.
26. Tvrzení navrhovatele o tom, že jsou po odstranění nahlášených souborů s předpremiérovými díly seriálu ze stránek odpůrce tyto na ně nahrány znovu a že jsou zde dostupné i ke dni podání návrhu na nařízení předběžného opatření je třeba z dále uvedených důvodů odmítnout. Navrhovatel sice tuto skutečnost dokládá výše uvedenými 4 exekutorskými zápisy, v nichž jsou obsaženy k danému dni a hodině jednotlivé snímky obrazovek stránek odpůrce s několika soubory po zadání vyhledávání slov s názvy dotčených seriálů, nicméně navrhovatel již nic konkrétního neuvádí o obsahu daných souborů a také o tom, kdy nahlásil odpůrci existenci takového nově nahraného souboru na jeho službě. Na uvedeném je totiž třeba trvat, a to s ohledem na existenci tzv. „falešných souborů“ v rozhodném období, tedy v průběhu září a října 2021, o nichž se navrhovatel zmiňuje ve svém odvolání v souvislosti s prokazováním výše své škody.
27. V této souvislosti je třeba také uvést, že pokud navrhovatel tvrdí, že došlo k poklesu sledovanosti, pak toto tvrzení nebylo ničím osvědčeno. Samotné tvrzení navrhovatele o možné existenci škody pomocí poukazu na „půjčovné“ za předpremiérové díly dotčených seriálů však považuje odvolací

soud pro účely předmětného řízení za dostatečné, aby tím mohla být osvědčena existence případné majetkové újmy.

28. Otázka možnosti odpůrce disponovat některými nástroji strojové kontroly jde nad rámec řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření, neboť odpověď na tuto otázku vyžaduje rozsáhlé dokazování, které je však z podstaty v řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření vyloučeno.
29. Lze tedy uzavřít, že zásah soudu do poměrů účastníků má být nejenom účinný a včasný, ale i proporcionální, tedy přiměřený k tvrzené a osvědčené nutnosti potřeby zatímní úpravy poměrů účastníků, plynoucí dle navrhovatele z porušování jeho autorských práv odpůrcem, a zásahu učiněnému předběžným opatřením do sféry odpůrce. Je zřejmé, že navrhovatelem předložená tvrzení a důkazy nejsou dostatečná k tomu, aby byl soudem učiněn zásadní zásah do sféry odpůrce, spočívající v navržených povinnostech. Z těchto důvodů není nařízení předběžného opatření na místě.
30. Nad rámec shora uvedeného lze uvést, že odvolací soud souhlasí se soudem prvního stupně, že návrhy pod body II. a III. návrhu na nařízení předběžného opatření fakticky nedopadají jen na nové (předpremiérové) díly dotčených seriálů, jak tvrdí navrhovatel, ale na veškeré díly dotčených seriálů. Formulace těchto dvou návrhů tak neodpovídá samotným tvrzením předloženým soudem navrhovatelem v jeho návrhu na vydání předběžného opatření. Vedle toho i bod III. návrhu na nařízení předběžného opatření, jenž se týká údajného nekalosoutěžního jednání odpůrce, podle odvolacího soudu předjímá konečné rozhodnutí ve věci samé. Procesní institut předběžného opatření neslouží totiž k tomu, aby sám o sobě vyřešil sporné vztahy účastníků, jakkoli by takové vztahy měly pro oba či jednoho z nich závažné následky, neboť jde o potřebu zatímní úpravy poměrů do doby konečného rozhodnutí ve věci samé. V této souvislosti je také třeba uvést, že posouzení otázky, zda je údajné odpůrcovo odměňování uživatelů porušujících autorská práva navrhovatele k dotčeným seriálům nekalosoutěžní povahy, jde nad rámec řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření, neboť odpověď na tuto otázku vyžaduje rozsáhlé dokazování, které je však z podstaty v řízení o návrhu na nařízení předběžného opatření vyloučeno.
31. Odvolací soud na závěr uvádí, že dané závěry byly učiněny výlučně ve vztahu k naplnění podmínek pro nařízení předběžného opatření, nikoliv ve věci samé.
32. Pro úplnost lze dodat, že odvolací soud neshledal žádné pochybení soudu prvního stupně ve výroku o vrácení uhrazené jistoty (výrok II.), ani v nákladovém výroku (výrok III.).
33. Odvolací soud proto napadené usnesení jako věcně správné podle § 219 o.s.ř. potvrdil.
34. O náhradě nákladů tohoto odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 ve spojení s § 224 odst. 1 o.s.ř. s tím, že v odvolacím řízení plně úspěšnému odpůrci žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 25. února 2022

JUDr. Roman Horáček, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Silbernaglová.